

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Caput IV. Sanctus pœnitentiam prædicare incipit: primorum sociorum
accessus: monita eis data: aliorum accessus, quo universi fiunt numero
duodecim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

AUCTORE
THOMA CELAN.

IX.
Reficit aliam
ecclesiam, ac
tertiam B. M.
de Portiuncu-
la dictam.

II
III
IV

Audito quo-
dam Evange-
lii loco, vestem
mutat et nor-
mam vivendi.

* I. Qui

Y

B

Z

piens, a bono proposito non destitit, quo usque ad perfectum duceret universa. Inde vero ad alium se transtulit locum, qui Portiuncula nuncupatur, in quo ecclesia beatæ Matris Virginis Dei antiquitus constituta extiterat, sed deserta tunc a nemine intrabatur. Quam cum Dei Sanctus cerneret sic destructam, pietate commotus, quia devotione fervebat erga totius bonitatis Matrem, cepit ibidem assiduus commorari. Factum est autem, cum jam dictam ecclesiam reparasset, conversionis ejus annus tertius agebatur u. Quo in tempore quasi heremiticum ferme habitum, accinctus corrigia, et baculum manu portans, calceatis pedibus incedebat x.

22 Sed cum die quadam Euangelium, qualiter Dominus miserit discipulos suos ad prædicandum, in eadem ecclesia legeretur, et Sanctus Dei assistens ibidem verba Evangelica intellexisset, celebratis Missarum solemnibus, a sacerdote sibi exponi Euangelium suppliciter postulavit. Quod * cum ei cuncta enarrasset, audiens S. Franciscus, discipulos non debere aurum, sive argentum, vel pecuniam possidere, non peram, non sacculum, non panem, non virgam in via portare, non calceamenta, non duas tunicas habere; sed regnum Dei et poenitentiam prædicare y; continuo exultans in Spiritu Dei, Hoc est, inquit, quod volo: hoc est, quod quero: hæc totis medullis cordis facere concupisco. Festinat proinde Pater sanctus, superabundans gaudio, ad impletionem salutaris auditus. Nec moram patitur aliquam præterire, quin operari devotus incipiat, quod audivit. Solvit protinus calceamenta de pedibus, baculum deponit e manibus, et tunica una contentus, pro corrigia funiculum immutavit. Parat sibi ex tunc tunicam, crucis imaginem præferentem z, ut in ea pulset omnes dæmoniacas phantasias: parat asperrimam, ut carnem in ea crucifigat cum vitis et peccatis: parat denique pauperrimam et incultam, quæ a mundo nullatenus valeat concupisci. Cætera vero, quæ audierat, summa cum diligentia, summa cum reverentia facere gestiebat. Non enim fuerat Evangelii surdus auditor, sed laudabili memoriæ, quæ audierat, cuncta commendans, ad litteram diligenter implere curabat.

ANNOTATA.

a Semicintium hic accipiendum non est in sua propria significatione pro zona minus lata; sed pro vili ac brevi veste, quæ totum corpus tegi nequibat; quam ob rem ab auctore Vitæ secundæ Sanctus tunc seminudus fuisse dicitur.

b Clavatis supple vestimentis, qualia nimirum ditioris fortunæ primæque conditionis homines gestare solent.

c Amabat enim Gallicæ loqui, quamvis non satis calleret, ut alibi observavi.

d Eadem narrantur in Vita secunda et apud S. Bonaventuram.

e Id est, Servulus ad infima coquinæ obsequia deputatus.

f Brodium, italica Broda et Brodo, Latinis est carniū elixarum jusculum.

g Eugubium, vernacule Gubbio, episcopalis civitas est ducatus Urbinatis in ditone Ecclesiæ, tredecim circiter milliariis Assisio distans Urbinum versus.

h Dignum hoc S. Francisco Testamentum dedi in Commentario prævio, ubi num. 622 verba a Celanensi hic allegata reperies.

i Vide hæc paulo latius exposita apud Tres Socios in Appendice num. 11, et apud S. Bonaventuram in Vita, item num. 11.

k Vide hæc quoque apud Tres Socios num. 5, sanctumque Bonaventuram, num. 7.

l Ex Matthæi cap. 3, v. 42.

m Ita loquitur auctor, ut indicet, restorationem ecclesiæ S. Damiani figuram quamdam fuisse instaurationis multorum bonorum operum in Ecclesia

Dei, quam effigies Crucifixi Francisco primario D mandaverat, atque ipse cum suis erat effecturus.

n Reparavit autem ex elemosynis, quas Assisii publice mendicans inter multorum sannas collegit, ac propriis humeris donatos lapides afferendo. Consule Tres Socios in Appendice num. 21.

o Adi Commentarium prævium § 7, num 278 et sequentibus, ubi Pauperum dominarum, quæ nunc Clarissæ vocantur, Ordinis initium ad annum 1212 cum aliis retuli.

p Colitur S. Clara die 12 Augusti, quo ejusdem gesta illustrata sunt in Opere nostro. Adi etiam, si lubet Commentarium prævium loco mox indicato.

q Lege in frænando linguam, vel, et frænandam linguam.

r Fuit hic Hugo vel Hugolinus, de quo ob intimam cum S. Francisco familiaritatem in Vitis sæpius recurrit mentio. De Regula Clarissis scripta loquar in Analactis.

s Hic lapsus memoria videtur Celanensis, si mutationem habitus inter utriusque ecclesiæ reparationem contigisse significet. Sanctus enim assumptam eremiticam vestem non deposuit, nisi postea, ut suo loco videbimus.

t Erat hæc ecclesia S. Petri, longius, quam prædicta S. Damiani, Assisio distans, ut docet S. Bonaventura in Vita danda num 25. Merito censuit Waddingus in Apparatu, hæc citius, quam priorem, ab eo reparatam fuisse, quia, crescente sancti Viri fama, augebantur elemosynæ, quas hunc in finem mendicabat.

u A prima scilicet illius conversione, quam anno 1206 contigisse credimus. Qua ratione tam exiguo tempore tres memoratas ecclesias reparasse credi possit, dixi in Commentario prævio num. 130.

x Sunt, qui velint, Sanctum tunc temporis Eremitam Ordinis S. Augustini fuisse, quod sane cum Vitis edendis nullo modo convenit.

y Hoc Evangelium fuisse ex Matthæi cap. 10, liquet ex S. Bonaventura. Contigerunt autem hæc secundum chronotaxim nostram anno Christi 1209, ac forte die 24 Februarii. Lege Commentarium prævium num. 151 et sequentibus.

z Habitus ille Crucis imaginem prætulisse dicitur; quia suprema illius pars, qua caput tegebatur, sive caputium, satis eminebat supra humeros, ut crucis apicem, manicæ vero, ul transversum stipitem quoquo modo referre possent. Adi Commentarium prævium num. 176 et sequentibus, ubi de S. Francisci habitu plura reperies.

CAPUT IV.

Sanctus poenitentiam prædicare incipit : F primorum sociorum accessus : monita eis data : aliorum accessus, quo universi fiunt numero duodecim.

Exinde cum magno fervore spiritus et gaudio mentis cepit omnibus poenitentiam prædicare, verbo simplici, sed corde magnifico ædificans audientes. Erat verbum ejus velut ignis ardens, penetrans intima cordium. Et omnium mentes admiratione replebat. Totus alter videbatur, quam fuerat, et cælum intuens, dedignabatur respicere terram. Et mirum est dictu certe, quia cepit ibi primitus prædicare, ubi, cum adhuc esset infantulus, didicerat legere; in quo etiam loco honorifice sepultus est a. Primum ut felix initium consummatio commendaret: ubi didicit, ibi et docuit; et ubi cepit, ibi feliciter consummavit. In omni prædicatione sua, priusquam convenientibus proponeret verbum Dei, pacem imprecabatur, dicens: Dominus det vobis pacem: hanc viris et mulieribus, hanc et obviantibus semper devotissime nuntiabat. Propterea multi, qui oderant pacem pariter et salutem, Domino cooperante, pacem amplectati sunt toto corde, facti et ipsi filii pacis et æmuli salutis æternæ.

x.
Prædicat cum magno fructu . discipulos colligit.

a

A 24 Inter quos quidam de Assisio puer, ac simplicem spiritum gerens, Virum Dei primo devote secutus est. Post hunc frater Bernardus legatam pacem amplectens, ad mercandum regnum celorum post Sanctum Dei cucurrit alacriter *b*. Hic enim frequenter susceperat beatum Patrem hospitio, cuius vitam et mores intuitus et expertus, reffectusque sanctitatis ejus odore, concepit timorem et salutis spiritum parturivit. Videbat tota nocte eum orantem, rarissime dormientem, laudantem, Deum et gloriosam Matrem ejus mirabatur, atque dicebat: Vere hic Homo est a Deo. Accelerat proinde vendere omnia sua: pauperibus, non parentibus, elargitus est ea, et perfectioris vitae titulum apprehendens, sancti Evangelii consilium adimplevit: « Si vis perfectus esse, vade, » et vende omnia, quae habes, et da pauperibus, » habebis thesaurum in caelo, et veni, sequere » me c. » Quo facto, vita et habitu sancto Francisco associatus est, eratque cum eo semper, quo usque, multiplicatis fratribus, cum obedientia pii Patris ad alias transmissus est regiones: cujus namque ad Deum conversio forma extitit convertendis in venditione possessionum et elargitione pauperum.

ac quatuor alios, inter quos fuerit B. Egidius et Philippus;
B 25 Sanctus Franciscus vero de tanti viri adventu et conversione gavisus est gaudio magno valde, eo quod Dominus videretur ejus habere curam, dans ei socium necessarium et amicum fidelem. Statim autem vir alter Assisii civitatis *d* eum secutus est, qui valde in conversatione laudabilis extitit; et, quod sancte cepit, sanctius post modicum consummavit. Hunc vero post non multum temporis sequitur frater Egidius, vir simplex et rectus ac timens Deum, qui longo tempore durans, sancte, juste ac pie vivendo, perfectae obedientiae sanctaeque contemplationis nobis reliquit exemplum *e*. His autem uno alio appposito, frater Philippus septenarium numerum adimplevit *f*, cujus Dominus munditiae calculo labia tetigit, ut loqueretur de ipso dulcia et melliflua eructaret. Scripturas sacras quoque intelligens et interpretans, cum non didicerit, illorum imitator effectus est, quos idiotas et sine litteris fore, Judaeorum principes causabantur *g*.

xi.
quibuscum dum viveeret, inter orandum in ecclasiis
C 26 Beatus igitur pater Franciscus consolatione ac gratia Sancti Spiritus quotidie implebatur, omnique vigilantia ac sollicitudine novos filios novis institutionibus informabat, sanctae paupertatis beatitatisque simplicitatis viam gressu indeclinabili eos edocens ambulare. Quadam vero die, cum Domini misericordiam super impensis sibi beneficiis miraretur, et conversationis suae, suorumque processum concupisceret sibi a Domino indicari, locum orationis petit, sicut et saepissime faciebat, ubi cum diu perseveraret, cum timore et tremore Dominatori universi assistens, et in amaritudine animae suae annos male expensis recogitaret, frequenter replicans verbum illud: Deus, propitius esto mihi peccatori; quaedam laetitia indicibilis et suavitas maxima sensim cepit cordis ejus intima superfundere, semet cepit a semetipso dedecere, compressisque affectibus ac tenebris effugatis, quae timore peccati fuerant in corde suo concretae, infusa est sibi certitudo remissionis omnium delictorum, et fiducia in gratiam respirandi. Raptus deinde super se, atque in quodam lumine totus absorptus, dilatato mentis sinu, quae futura erant, luculenter aspexit. Recedente deinde suavitate illa cum lumine, spiritu innovatus, jam mutatus in alterum videbatur.

futura sui Ordinis magnitudinem cognoscit,
27 Sicque reversus, gaudenter dixit ad fratres: Confortamini carissimi, et gaudete in Domino; nec, quia pauci, efficiamini tristes; nec vos deterreat mea vel vestra simplicitas; quoniam, sicut mihi a Domino in veritate ostensum est, in maximam multitudinem faciet vos crescere Deus, et usque ad finem orbis multipliciter dilatabit. Ad vestrum quoque profectum dicere cogor, quod et utique magis silere liberet, nisi caritas me cogeret vobis referre: Vidi multitudinem hominum ad me venientium, et

Octobris Tomus II.

in habitu sanctae Religionis Regula * nobiscum volentium conversari. Et ecce adhuc sonitus eorum in auribus meis, euntium et redeuntium secundum obedientiae sanctae mandatum. Vidi quasi vias ipsorum multitudine plenas ex omni fere natione in his partibus convenire. Veniunt Francigenae, festinant Hispani; Theutonici et Anglici currunt, et aliarum diversarum linguarum accelerat multitudo. Quod cum audissent fratres, repleti sunt gaudio salutari, sive propter gratiam, quam Dominus contulerat Sancto suo, sive quia proximorum luca sitiabant ardentem, quos desiderabant salvi * esse, et in id ipsum quotidie augmentari.

28 Et ait ad eos Sanctus: Ut fideliter et devote Deo nostro super omnia dona sua gratias referamus, et ut sciatis, qualiter cum praesentibus et futuris sit fratribus conversandum, futurorum processuum intelligite veritatem. Nunc in principio nostrae conversationis inveniemus poma quaedam dulcia et suavia nimium ad edendum; sed paulo post quaedam minoris suavitatis ac dulcedinis affertur; postremo vero quaedam amaritudine plena dabuntur, quibus non poterimus vesci, quoniam praeracitate sua erunt inesibilia universis, licet quaedam exteriorem olentiam ac pulchritudinem repraesentent. Et vere, sicut locutus sum, in magnam gentem nos Dominus augmentabit. Sed ultimo sic eveniet, quemadmodum si homo jactet retia sua in mare vel in aliquem lacum, et concludat multitudinem piscium copiosam, et cum omnes miserit in naviculam suam, praeracitate omnes portare fastidens, eligat majores et sibi placentes in vasis suis, caeteros autem foras emittat. Haec omnia, quae Sanctus Dei praedixit, quanta veritate praefulgeant, quanta se manifestatione aperiant, satis manifestum est considerantibus in spiritu veritatis *h*. Ecce quomodo spiritus prophetiae requievit in S. Francisco!

29 Eodem quoque tempore quodam alio bono viro Religionem intrante, ad octonarium numerum processerunt. Tunc beatus Franciscus omnes ad se convocavit, et plura eis de regno Dei, de contemptu mundi, de abnegatione propriae voluntatis et proprii corporis subjectione pronuntians, binos illos in partes quatuor segregavit; et ait ad eos: Ite cautissimi, bini et bini per diversas partes orbis, annuntiantes pacem hominibus et poenitentiam in remissionem peccatorum. Et estote patientes in tribulatione; securi, quia propositum suum et promissum Deus adimplebit. Interrogantibus humiliter respondete, persequentibus benedicite; vobis injuriantibus et calumniis referentibus gratias agite: et pro his regnum vobis paratur aeternum. At illi cum gaudio et laetitia suscipientes obedientiae sanctae mandatum, coram S. Francisco supplices se prosternebant in terram. Ipse vero amplexans eos dulciter et devote, singulis dicebat: Jacta cogitatum tuum in Domino, et ipse te enutriet. Hoc verbum dicebat, quotiens ad obedientiam fratres aliquos transmittibat.

30 Tunc frater Bernardus cum fratre Egidio versus sanctum Jacobum iter arripuit *i*. Sanctus vero Franciscus cum suo aliam mundi elegit partem, reliqui quatuor, incedentes bini, partes reliquas tenuerunt. Sed modico tempore jam elapso, sanctus Franciscus, eos videre desiderans, orabat Dominum, qui congregat dispersos Israel, ut eos in brevi congregare misericorditer dignaretur: sicque factum est, ut in modico secundum desiderium suum, absque humana vocatione, gratias agentes Deo, pariter convenirent. Convenientibus vero in unum divisione magni Pastoris, magna gaudia celebrant, et se sic uno convenisse desiderio admirantur. Referunt deinde bona, quae Misericors fecerat eis; et, si negligentes et ingrati aliquatenus extitissent, correptionem et disciplinam a sancto Patre humiliter petunt, et diligenter suscipiunt. Sic enim consueverant facere semper, cum veniebant ad eum; nec ab eo cogitationem minimam, vel primos etiam motus animi occultabant:

AUCTORE
THOMAS CELANUS.
* an et Regula

* salvos

istis etque
deinde expo-
nit.

E

h

xii.

Post accessum
alterius, bini
et bini invicem
abscedunt
praedicatum.

F

et paulo post
orante Sancto,
denovo
conveniunt.

AUCTOR
THOMAS CELAN.

bant : et cum omnia implevisent, quæ ipsis præcepta erant, servos se inutiles reputabant. Sic etiam totam illam primam beati Francisci scholam puritatis spiritus possidebat, ut, cum utilia et sancta et justa operari sciret, de ipsis gaudere inaniter penitus ignoraret.

quos ille lætus suscipit, ejusque fama celebris evadit.

51 Beatus vero Pater nimia caritate filios amplectens, cœpit eis aperire propositum suum; et quæ sibi revelaverat Deus, indicare. Statim autem alii quatuor boni et idonei viri appositus sunt ad eos, et secuti sunt Sanctum Dei. Factus est proinde rumor magnus in populo, et fama Viri cœpit longius dilatari. Erat certe illo in tempore S. Franciscus et fratribus suis exultatio magna nimis et gaudium singulare, quando aliquis, quicumque vel qualicumque, dives, pauper, nobilis, ignobilis, vilis, carus, prudens, simplex, clericus, idiota, laicus, in populo Christiano, Spiritu Dei ductus, veniebat sanctum Religionis habitum suscepturus. Erat in secularibus viris de omnibus viris admiratio multa et humilitatis exemplum, eos provocans ad emendationis vitæ viam et poenitentiam peccatorum. Nulla ignobilitas, vel nulla paupertatis infirmitas obsistebat, quin ædificarentur in opere Dei, quos volebat ædificare Deus, qui esse cum abjectis et cum simplicibus delectatur.

B

ANNOTATA.

a Nempè in ecclesia S. Georgii intra civitatem Assisensem, ad quam defuncti corpus e conventu S. Mariæ in Portiuncula postredie mortis illius anno 1228 honorifice delatum fuit, et ex qua deinde anno 1250 ad ecclesiam eidem dicatam, ubi hactenus colitur, translatum est, ut constabit ex dicendis. Verum, cum Celanensis ante postremum annum scripserit, non potuit, nisi de prima illius sepultura in ecclesia S. Georgii meminisse.

b Hunc Bernardum, quem de Quintavalle cognominant, omnes agnoscunt, primum fuisse S. Francisci socium; ut omnino dicendum sit, puerum, qui hic præmittitur, non fuisse saltem ante Bernardum habitum a Sancto donatum. Consule Commentarium prævium § 9, ubi de hujus insignis viri ad S. Franciscum accessu, qui anno 1209 contigit, pluribus actum est. Lege etiam Tres Socios in Appendice num. 27 et seqq.

c Ita fere Matthæi cap. 19, v. 21.

d Fuit hic nominatus Petrus, de quo vide Tres Socios in Appendice num. 29.

e Vivebat is adhuc, dum hæc scripsit Celanensis: quare verbum Reliquit interpretare per Dedit. De eo vide apud nos die 25 Aprilis.

f Annumeratis ipso S. Francisco et puero, de quo supra.

g Actor. Apost. cap 4, v. 15.

h Hoc sanctissimi Viri vaticinium hodieque cum magna Ecclesiæ Dei utilitate impleri, totus orbis experitur.

i Nimirum Compostellam in Gallæcia, ubi S. Jacobi apostoli corpus magna peregrinorum accurrentium pietate colitur. Attamen eo usque tunc non pertigerunt laudati Bernardus et Egidius, quia nimis breve spatium inter eorumdum discessum reditumque intercessisse, mox videbimus.

CAPUT V.

Ordo S. Francisci ab Innocentio III approbatus: cibus ei sociisque in loco deserto allatus: multa de Sancto ejusque primis sociis.

xiii.
Romam profectus, juvenibus episcopo Assisate et Cardinale Sabinensi,
ii

Videns beatus Franciscus, quod Dominus Deus quotidie augeter numerum in idipsum, scripsit sibi et fratribus suis, habitis et futuris, simpliciter et paucis verbis vitæ formam et Regulam, sancti Evangelii præcipue sermonibus utens a, ad cujus perfectionem solummodo inhiabat. Pauca tamen

inseruit alia, quæ omnia omnino ad conversationis sanctæ usum necessario innuebant*. Venit proinde Romam cum omnibus dictis fratribus b, desiderans sibi nimirum a domino Papa Innocentio III. quæ scripserat, confirmari. Erat tunc temporis Romæ venerabilis Assisii natus episcopus, nomine Guido e, qui sanctum Franciscum et omnes fratres in omnibus honorabat et speciali venerabatur dilectione: cumque vidisset S. Franciscum et fratres causam nesciens, ipsorum adventum [ægere d] tulit. Timebat enim, ne patriam vellent deserere, in qua Dominus per servos suos jam cœperat operari. Gaudebat plurimum tantos viros in suo episcopatu habere, de quorum vita et moribus maxime præsumebat. Sed audita causa, et eorum intellecto proposito, gavisus est in Domino valde, respondens eis, se ad hoc consilium et præsidium fore. Accessit præterea S. Franciscus ad reverendum dominum episcopum Sabinensem, nomine Joannem de S. Paulo e, qui inter alios Romanæ curiæ principes et majores terrena videbatur despiciere, et amare cælestia. Nam illum benigne atque caritative suscipiens, ipsius voluntatem et propositum plurimum commendavit.

55 Verum, quia homo erat providus et discretus, cœpit eum de multis interrogare, et, ut ad vitam monasticam seu eremiticam diverteret, suadebat. At sanctus Franciscus suasionem ejus humiliter, prout poterat, recusabat: non suasa despiciendo, sed alia pie affectando, altiori ferebatur. Mirabatur dominus ille fervorem ipsius, et timens, ne a tanto proposito resiliret, ei planiora itinera ostendebat. Tandem ejus constantia victus, precibus acquievit, et coram Domino studuit ejus negotia de cætero promovere. Præerat tunc temporis Ecclesiæ Dei Innocentius Papa III f, ut gloriosus doctrina, affluentissimus quoque sermone, clarissimus zelo justitiæ, cum fidei cultus eam poscebat. Hic cum virorum Dei votum agnovisset, discretionem prævia, petitioni eorum assensum præbuit, et effectu prosequentis complevit: atque de plurimis cohortans et monens eos, benedixit S. Franciscus et fratribus ejus, dixitque eis: Ite cum Domino, fratres, et prout Dominus inspirare vobis dignabitur, omnibus poenitentiam prædicare. Cum enim omnipotens Dominus vos numero multiplicabit et gratiam*, ad me cum gaudio referetis, et ego vobis his plura concedam, et securius majora committam g. Vere Dominus erat cum S. Franciscus, quocumque pergebat, eum revelationibus lætificans et beneficis exhortans. Nam cum nocte quadam se sopori dedisset, visum est ei per quandam viam ambulare, juxta quam arbor magna proceritatis stabat. Arbor illa pulchra, fortis, grossa et alta nimis. Factum est autem, dum appropinquaret ad eam, et sub ea stans, ejus pulchritudinem et altitudinem miraretur, ut cacumen arboris tangeret, eamque manu capiens facillime inclinaret ad terram. Et revera sic actum est, cum dominus Innocentius, arbor in mundo excelsior et sublimior, ejus petitioni et voluntati se tam benignissime inclinavit.

54 Sanctus Franciscus de munere ac gratia tanti patris et domini plurimum exultans, gratias egit omnipotenti Deo, qui ponit humiles in sublimi, et moerentes erigit sospitate; statimque venit visitare limina B. Petri. Et oratione completa, egressus ex Urbe, versus vallem Spoletanam iter arripens, cum sociis est profectus. Conferebant ad invicem, dum irent, quanta et qualia eis clementissimus Deus dona contulerit, qualiter a Vicario Christi, domino et patre universæ Christianæ nationis, gratissime sunt recepti: qualiter etiam monita et præcepta ipsius adimplere valerent: qualiter Regulam, quam susceperant, possent sincere servare et indeclinabiliter custodire: qualiter moniti* sanctitate et religione coram Altissimo ambularent: qualiter deinde vita et mores ipsorum per incrementa sanctarum virtutum forent proximis ad exemplum. Cumque novi Christi discipuli de hujusmodi

D
* forte innuebat.

b

c

d

e

approbationem Regulæ et potestatem prædicandi sibi suisque a Papa impetrat.

E

f

* forte gratia

g

F

xiv.
Roma cum suis revertens, in via divinitus refecitur,

* an muniti?